

Дѣн-земя с. ж. бездна, пучина. Бол.

Дѣникъ с. м. грунтъ. Дѣники-ты на дръвета-та ся отворятъ на около и наторивать ся сега найдобрь. Л. Д. 1870 р. 188.

Дѣнка с. ж. колбаса изъ свиного мяса. Исто и отъ свинско мѣсо правятъ си надѣнцы и локанкы коихъ зѣвжте бабы и дѣнны. Пк. 38.

Дѣно с. с. 1) дно. Дълбоко море дно нематъ. М. 442. Голѣми количества пѣсакъ лѣжатъ на рѣчните дѣна въ продолженіе на цѣли столѣтня и не растоцяватъ са. З. 152. Дѣно-то на сѣжда. Л. Д. 1869 р. 121. 2) глубина. На дѣно-то въ стая-та на стѣна-та ся вижда една икона, предъ коя-то гори кандило. Ст. 5. Ей ди майко, грешна душо Дно-то въ пеколъ си кердоса. М. 45. Тѣзи презрителны думы прободохъ Телемаха чакъ въ дѣно-то на сърце-то му (*jusqu'au fond du coeur*). Т. 106. Страшный тойзъ гърмежъ не престанваше и ся виждаше че излазя изъ дѣнъ земѣ. Р. А. 55. 3) основаніе. Ние съзирамы най напрьдъ връхове-ты и покрывы-ты на черковы-ты и на кѣщи-ты, а когда вече приближимъ видимъ имъ и срѣдѣ-тъ и най-сѣтѣ и стѣны-ты до дѣно-то. Л. Д. 1872, 99. 4) верхъ (*шапки*). На далече се чернѣхъ чернитѣ казашки съ червени дѣна (*червоно—верхія баранѣ шапки*) шапки. Тб. 64. 5) нижній конецъ. Па отъ дѣно-то имъ ги (*жестзны-тъ или мѣдни прѣтѣ*) скачатъ по желѣзнѣ веригѣ съ земѣ-тъ. Л. Д. 1869. 84. **Изъ(отъ)дѣно** до основанія, основательно. Трѣба да истъргнемъ отъ дѣно корен-отъ на болѣсть-та ми! Х. I, 101. Страшна-та французска революция бѣше потърсила изъ дѣно цѣла Европа. Л. Д. 1876 р. 77. Тѣзи кой-то сѣ сѣдили дързко работы-тъ безъ да ги познаватъ изъ дно (*à fond*). Т. 298.

Дѣракъ* (*tharāg s. t. 1. Peigne*) с. м. чесалка, гребень: Дай на катуинѣ да ти наточи дѣракъ-тъ, да го открадне. Ч. 149. Вълна-та ся испира и овлачва на дѣракъ (гребень нѣма по насъ за влачение вълнѣ). Ч. 63.

Дѣска с. ж. 1) доска. **Дѣсчица** ум. **Дѣхчица** ум. **Дѣски-чка** ум. Чисти дѣски за подстѣни-те. Д. 5, 18. Щѣт (*дръводѣлци*) нарѣжжѣ бѣли дѣски. Д. 64. 20. Ако турите прѣдъ стѣкленѣ дѣскѣ (дѣямъ)... Л. Д. 1871 р. 104. Стара дѣска боя не хваща. Ч. 225. (посл.). Като нѣма дѣсчицѣ, съ коѣ-то ся отвярга изорана-та прѣстъ, а само остро желѣзо, тоя плугъ само крѣти и подкопава безъ да обрыца и врыга на горѣ отъ раскрытый подземъ. Л. Д. 1873 р. 254. **Выраженіе** не достига му една дѣска *примѣняется къ иному человеку* (см. Кн. 97 стр.). Дѣженъ е на Михалѣ. Сир. не достига му